

ĐỀ ĐỌC KÈM VỚI KHÚC KINH-THÁNH TRONG KHI LỄ-BÁI

Tháng Juillet 1931

1.—Nỗi lo-lắng kết đồng-minh với mỗi tội-lỗi khác, dẫn thẳng đến nhiều tội-lỗi, và gia-thêm cho mọi tội-lỗi (Giê 17 : 5-11).

2.—«Lòng các người chớ hề bối-rối,» đó là mạng-linh quan-trọng bằng một trong mười điều-răn Chúa (Giăng 14 : 1-14).

3.—Ta phải và có thể giữ vẻ tươi-tỉnh luôn (I Tê 5 : 16-28).

4.—Chớ thất-vọng, vì đó là tội-lỗi của ma-quỉ. Hãy ngửa trông Chúa Jêsus, thì nỗi thất-vọng sẽ tiêu-tan, cũng như chim cú ẩn mình khi «Mặt trời công-bình» chói-lọi (Truyền 2 : 20-26).

5.—Phải vui-vẻ vác cây thập-tự như lính thẳng-trận (Hê 12 : 1-11).

6.—Biết mình đang làm theo ý Chúa, chớ không làm theo ý riêng, đó là sức nâng-dỡ đời mình (Hê 13 : 17-25).

7.—Khi nào ta giao mình cho quyền Chúa định-liệu, khi ấy ta ngủ yên trong cánh tay Ngài.—*Fénelon* (I Tê 5 : 1-11).

8.—Sự ngã lòng cảm-dỗ ta ngừng lại khi gần thành-công (Ga 3 : 1-14).

9.—Hãy làm một ổ tư-tướng vui-vẻ trong lòng mình.—*Ruskin* (Châm 12 : 1-12).

10.—Cảnh khoái-lạc thật của đời, mà thoát khỏi mọi nỗi rối-động, hèn bảo bền-phận đối với Chúa và hình đời *Sênêque* (I Phi 3 : 8-22).

11.—Thế-gian là tấm gương phản chiếu, cho mỗi người thấy vẻ mặt mình. Ông *Thackeray* (Lu 6 : 27-38).

12.—Linh-hồn bối-rối không thể nếm lãnh chút gì nơi Chúa, cũng như chis-tâu gặp bão không thể chở thêm đồ hàng (Ê-sai 30 : 15-22).

13.—Hãy nhớ đời mình vui hay buồn đều tự mình gây nên cả (Giô 24 : 14-21).

14.—Chớ sống một ngày nào mà không làm ích cho ai (Lu 10 : 25-36).

15.—Nhịn-nhục, can-đảm, vững chí, cam-chịu đều là những nguyên-tố của bậc trượng-phu (Giô 1 : 1-9).

16.—Ta nên lo làm trọn bổn-phận, còn các biến-động xảy ra thì đã có Chúa (Thi 139:).

17.—Bánh lái của đời ta để giao cho một tay Thủy-thủ giỏi hơn ta bội phần (Ê-sai 58 : 8-14).

18.—Ngày nay, Cha đời đời lo-liệu cho anh em thế nào, thì ngày mai và mọi ngày cũng sẽ lo-liệu cho thế ấy (I Phi 5 : 5-11).

19.—Chẳng có gì ngăn-trở đời sống đã giấu nơi Đấng Christ bằng sự lo-buồn và chơi-bời (Mác 4 : 3-20).

20.—Chớ vội-vàng, nhưng hãy siêng-năng. Hãy dự phần trong tánh kiên-nhẫn tối-cao của Chúa (Châm 14 : 29-35).

21.—Ta thường sẵn lòng tin-cậy bạn-hữu yếu-đuối, nhưng sợ *Martin*. (Giê 17 : 5-18).

22.—Khờ thay kẻ tự chực được vui-vẻ lâu-dài! **VIỆC TU-BỒ** biết yên phận để Ch trong tôi một lòng (Thi-thiên 51 : 10) 12-26).

23.—Khoái-lạc nên,» nguyên-văn là nhíp; bị chính là lời dùng để chép về lạng (T muôn vật được dựng nên từ sự hư-vô (Sáng 1 : 1). Đấng ban đầu dựng nên người, ắt phải dựng nên lòng mới trong kẻ có tội.

Vua Đa-vít rất khôn-ngoan, nên không cầu rằng: Xin làm lòng cũ tôi trở nên trong-sạch. Vì vua biết người cũ cần phải chôn đi, và cần phải được dựng nên một lòng mới.

«Ai ở trong Đấng Christ, thì này là người dựng nên mới» (II Cô 5 : 17). Ấy chẳng phải được cải-lương tánh-nết cũ, chẳng phải được bỏ lại cái tạng yếu-ối cũ, chẳng phải được sửa lại mọi thói-quen cũ của mình đâu; 2 là một sự dựng nên mới từ sự hư-que trước chưa hề có. Ngoài Đức Chúa khời ra, ai hay làm nổi việc đó?

30.—Chẳng có nỗi buồn-bực nào độc-hại bằng nỗi buồn-bực của kẻ biếng-nhác (Truyện 10 :).

31.—Chẳng ai gặp cơn đau-dớn đáng ghê-tởm bằng kẻ chơi-bời đến nỗi chán-chê (Gia 4 : 1-10).

Tháng Août 1931

1.—Lòng mình có đầy tràn, thì mới chia phước cho bà-con, bạn-hữu được (Ma 12 : 22-37).

2.—Ta vui-vẻ không phải vì có nhiều, nhưng vì được hưởng nhiều (Châm 10 : 22-32).

3.—Nếu Chúa không muốn hoặc không cho phép, ắt chẳng có việc gì xảy ra trên đất hoặc trên trời (Ma 10 : 24-42).

4.—Hỡi linh-hồn ta, chớ lằm-bằm, lo-lắng, nhưng hãy giao-phò mọi sự trong tay Chúa nhơn-từ (Thi 37 :).

5.—Có khi cần cố sức giữ vẻ sáng-sủa, yên-vui; đó là phương-pháp luôn được hưởng ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} vật, cũng là ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} lại không có ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} có bóng tối, nơi kia ắt có ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} Thánh Phao-lô ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} 59 : 9-21).

các thứ tiếng loài ết nin-chịu chỉ vun-nếu không có tình yêu ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} và đào-bới đám chỉ như đồng kêu lên ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} 14).

vang tiếng...» Xem mấy câu ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} huốc Chúa biết sự yêu-thương là một điều ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} trong Hội-thánh. Vậy, Hội-thánh muốn mau nuôi mình, thì mọi tin-đồ phải đầy lòng yêu-thương.

Phải đồng lòng hiệp sức.—Ngạn-ngữ có câu: «Đông tay vỗ nên kêu.» Lại có câu: «Một cây làm chẳng nên non, nhiều cây chụm lại nên hòn núi cao.» Ở đời vô luận việc gì, dầu lớn dầu nhỏ, dầu khó dầu dễ, cũng phải đồng lòng hiệp sức mới làm nên được. Ngày xưa Chúa Jê-sus đương giảng đạo, người nhóm chặt ních cả nhà. Có bốn người thấy số-phận người đau bại rất k ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} ngại sở, thật đáng thương, nên họ khiế tới cho Chúa Jê-sus, thì Ngài cứu là ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} tám Đó là nhờ bốn người kia đồng lòng ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} hiệp sức, nên người bại mới được ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} Chúa ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12}).

15.—Tri bình-linh không bị bối-rối sợ-hãi, nhưng cứ yên-lặng làm việc trong cơn hiềm-nghèo, khác nào đồng-hồ chạy đúng dầu có sấm-sét bủa vang (Gióp 34 : 16-37).

16.—Ai biết Chúa ưng-chịu mình, nấy mới thật được bình-yên (II Cô 10 :).

17.—Đức-tin đến Đấng Chí-cao chẳng trói-buộc linh-hồn, nhưng chấp cánh cho nó bay-liệng trên trời (Ga 5 : 1-12).

18.—Có người suy-gẫm về địa-vị mình đến nỗi không có thi-giờ suy-gẫm về Chúa Christ là Đấng nào (Êc 12 : 1-11).

19.—Lòng biết yên phận là mặt biển phẳng-lặng giữa cơn sóng đập gió dồn (Cô 3 : 1-17).

20.—Chớ tiếc kỳ quá-khứ, nhưng hãy ngó cuộc tương-lai (Phil. 3 : 1-16).

21.—Lòng Đức Chúa Trời như lòng cha, không muốn làm cho con-cái buồn-rầu (Ma 7 : 1-14).

22.—Sự khoái-lạc tuy rằng quý thật, nhưng sánh với cuộc đời bình-yên, thì năm ba hồi khoái-lạc cực-diêm nào có ra gì (Thi 1 :).

23.—Nếu luôn lấy vẻ hòa-nhã mà đối-đãi nhau, thì những nỗi khó-khăn trên đời sẽ bớt đi quá nửa (Lu 6 : 32-45).

24.—Càng sợ vác thập-tự-giá, thì càng cần phải vác (II Cô 4 : 7-18).

25.—Ta sẽ thấy đêm tối tiêu-tan, hừng đông tỏ rạng, và sao mai chói-lòa,—trong kỳ tốt-lành của Chúa (II Phie 1 : 12-21).

26.—Kinh-thánh ví như đĩa máy hát của Chúa cho ta, Ngài đã phán vào đó những sứ-mạng hòa-bình và các lời hứa ban kết-ợc (Thi 119 : 9-32).

Vientian xấu-xa? Kẻ ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} đợc-ác và không nhựt nào ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} chớ chẳng phải kẻ nghèo-khó sư ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} Grobb 13).

25 Avri ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} kể làm cho ngày nay buồn-rầu vì chủ ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} tay mai sẽ gặp sự khó-khăn, há chẳng ba ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} t ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} đại? (Gia 4 : 11-17).

đồ 29.—Linh-hồn không biết nhịn-nhục ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} giống như người không biết lấy lý-tánh ^{đời} ^{Phie 1 : 3-12} hoặc đức-tin mà dè-nén tình-dục (Gia 1 : 1-11).

30.—Kẻ lằm-bằm ví như nhà buôn không thạo nghề, chẳng được lời-lãi; nhưng kẻ nhin-nhục có bàn tay đầy vàng (ITi 4 : 6-16).

31.—Phải gieo tình yêu để ném bông-trái tình-sạch; phải gieo bình-an để gặt bông-trái sáng-láng (Gia 3 : 13-18).